Я чоловік.
Такий звичайний, що аж смішно —
Ріка кришталева у смердючих берегах,
Віки шелестять надо мною крилами.
Тремтіння і жах
Перетоплюю на сміливість у своїх гамарнях,
Слухаю шуми вітру, машин і дихання коханої женщини;
Бачу хмари, землю, димарі, звірів і людей;
Мацаю речі, нюхаю запахи:
Я такий звичайний, що аж смішно.
І день мій розцвітає, як лотос.